

ATLI GREGERSEN VANGAMYND

Eg skal á landsliðið aftur

Hann er bersøgin og sigur tað, hann hugsar. Hann hevur goldið prísin fyri tað, men noktar at broyta seg. Hann hevur roynt seg í fleiri feløgum uttanlands, men vann sær ongantíð fast pláss. Hann hevur mist landsliðsplássið, sum hann altíð hevur droymt um. Málið er nú at vinna tað aftur og vinna eitt FM heiti, men er ikki sinnaður at skifta felag fyri at fáa dreymin uppfyltan. Hann var upprunaliga ímóti samanleggingini, men er í dag liðskipari í Víkingi. Hann er Atli Gregersen

Tróndur Arge

Síðani hann sum ungur byrjaði at vinna seg fram millum teir vaksnu í danska felagnum Randers Freja, hevur hann verið bersøgin. Á vøllinum, skiftirúminum og í fjølmíðlunum. Tað hevur millum annað havt sum úrslit, at hann hevur fingið forboð fyri at tosa við fjølmíðlarnar, eftir at hann hevði eina skemtiliga, men speiska viðmerking um eitt grannafelag.

Atli spældi sum ungur við góðum árgangi hjá B36, sum vann alt. Miðskeiðis í 90unum flutti hann til Danmarkar við familjuni.

Eftir loknan fólkhaskúla fer hann á fótbóltsskúla, og spælir samstundis við Randers Freja. Hann búnað sum fótbóltsspælari og vinnur sær pláss í hópnum hjá besta liðnum. Í 2001 spælir hann sín fyrsta dyst, og venjarin er væl nøgdur.

Eftir trý venjaraskifti er tíðin hjá Atla komin at enda í Randers. Bara Søren Kusk, sum gevur honum debut, trýr upp á evnini hjá miðverjanum. Atli flytur til Keypmannahavnar og spælir við Lyngby í eitt hált ár, áðrenn leiðin gongur til Føroyar og GÍ í 2004.

Hálvt annað ár seinni fer Atli í skúla niðri, men endar aftur á bonkinum, fyrst í Skjold og síðani í Frem. Atli tekur avgerð um at koma aftur til Føroya og spælir undantikið eitt hált ár í skotska Ross County við Víkingi fram til í dag.

» Tá William Gallas so sparkaði bóltin út kendi eg á mær, at eg nú var ein landsliðsleikari, sum ikki var bangin fyri hinum heimsstjórnum

Dreymurin um at spæla á landsliðnum gongur út, tá ið Brian Kerr hevur brúk fyri stóra og sterka miðverjanum.

Hann hevur í dag mist plássið, men er ikki sinnaður at geva upp.

»Atli kiks«

Atli er uppvaksin í Stoffalág í Havn. Sum hjá teimum flestu fótbóltsspælarunum fyllir fótbólturin nógv í barnaárunum. Atli spælir fyri tað mesta við dreingjum, sum eru nakað eldri. Millum

teirra eru Fróði Clementsen og Hans Jørgin Djurhuus, sum eru kendir í føroyska fótbóltsheiminum í dag. Fótbóltsvøllurin er grúsvøllurin aftanfyrir Eystur-skúlan.

Tað verður skipað fyri býar-

kappingum, og steyp verða vunnnin.

– Jógvan Højgaard plagdi at keypa eitt steyp, sum vit so spældu um, sigur Atli Gregersen.

Pápin, Árni, arbeiðir um hetta mundið í sjónvarpinum, og Atli er altíð við, tá ið ítróttarinnsløg skulu gerast. Hetta gevur honum móguleika at koma at kenna fleiri av spælarunum. Tað er bara íblástur til ein longu góðan hug til at sparka.

Í B36 er Atli partur av einum gyltum árgangi, sum vinnur alt. Eina árið missa teir bara stig eina ferð. Tað er móti HB.

– Vit vunnu alt. Tað eina árið var tað bara eitt skeivt skot frá Jón Róa Jacobsen, sum rakti Vagn Mohr Mortensen og snýtti málmannin, sum gjørdi, at vit ikki vunnu allar dystirnar, sigur Atli við eyðkendu argandi røddini.

Gregersen maðurin er tó ikki nøkur bjørt stjórna á ungum árum. Hann fekk enntá eyknevnið »Atli kiks«, sum í at kiksa ein mál móguleika.

– Ragnar Poulsen var tann heilt stóri spælarin. Hann skoraði 137 mál í smápiltum, meðan eg bara skoraði 37, tí eg kiksaði so nógv. Eina venjing kallaði onkur meg »Atli kiks«, og tað hekk bara við, sigur Atli og grínur.

Millum leikararnar í 82 árgangium eru menn sum Niels Joensen, Bárður Johannesen, Ragnar Poulsen, Helgi